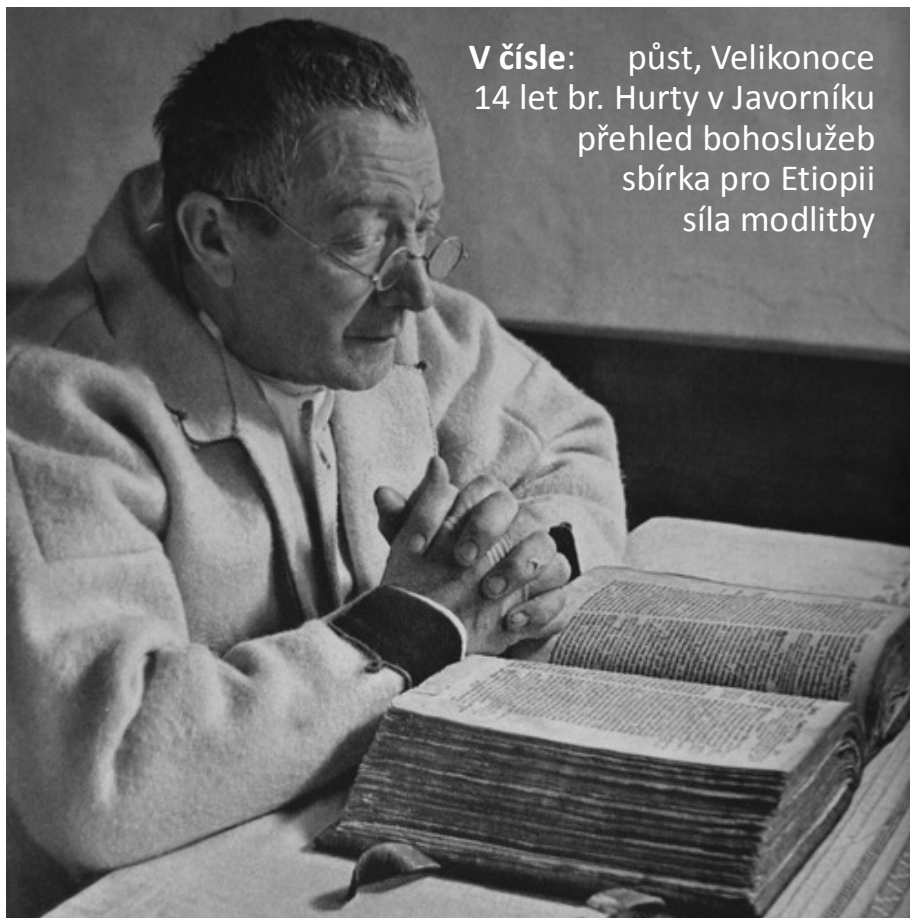

Javornický evangelík

Sborový časopis Farního sboru Českobratrské církve evangelické v Javorníku nad Veličkou

Rok 2012   Ročník 16

1

V čísle: půst, Velikonoce
14 let br. Hurty v Javorníku
přehled bohoslužeb
sírka pro Etiopii
síla modlitby

„V obrácení a zlišení bude vaše spása.“
Izajáš 30,15 (sborové heslo na rok 2012)

Úvodem..

Toto číslo Javornického evangelíka chce být hlavně **pozváním...** pozváním k Bohu, k obrácení k Němu, k modlitbám, ke **ztišení...** Současně jsme připravovali i Výroční sborovou zprávu. Přitom nám docházelo, kolik věcí dostáváme darem, když se **obracíme** k Bohu, kolik nám toho doslova „spadne z nebe“, když se **ztišíme** a **očekáváme** na Něj. Kéž byste i tady našli čtení, které by takovým darem bylo...

naše redakce

—————

Petr Kulík o sobě...

Milí přátelé,

dostal jsem za „domácí úkol“ říct pár slov o sobě a o své rodině. Narodil jsem se v roce 1982 v Moravské Třebové. Moje maminka je dcerou evangelického faráře. Můj otec nevyrostal ve věřící rodině, na druhou stranu nám nikdy nebránil chodit do kostela, spíše to podporoval. Naši se záhy stěhovali za prací – do Oder. Tam jsem spolu se svou mladší sestrou vyrůstal. V pubertě jsem moc víru neprožíval, hlavní motivací ke konfirmaci byl fakt, že mi moje babička slíbila 500 Kč. Účast na oderské mládeži jsem vnímal skoro jako „za trest“. Na gymnáziu jsem se mezitím seznámil se svou ženou Michaelou, jejíž blízkost mě provází už 13 let. Po skončení gymnázia jsem šel studovat historii do Brna.

Ovšem po maturitě mě při náhodné četbě Ježíšova Kázání na hoře oslovil Duch svatý a „donutil“ mě přehodnotit dosavadní směřování v životě. Od té doby se považuji z milosti Boží za obráceného křesťana. S tím také souvisel fakt, že jsem během prázdnin před vysokou školou prožil povolání do služby faráře. Pochopitelně jsem historii „flákal“, jak to šlo,

což způsobilo, že jsem Brno po prvním semestru opustil. Aby mě otec vůbec nechal pod svou střechou (nezvládl by, kdybych doma ležel na gauči), nastoupil jsem do práce – jako dělník jsem lisoval průmyslový odpad. Dobrá životní zkušenost, která mně mimo jiné pomohla brát následující teologické studium velmi vážně. Stal se ze mě tedy student bohosloví, který jen málokdy a velmi nerad opouštěl knihy a studovnu. Ve 23 letech jsem se oženil a za dva roky na to jsem se na státnice učil už s naším prvním synem Jeremiášem (nyní 4 roky) v náručí.

V roce 2007 jsem nastoupil na vikariát do Hodslavic, rok nato jsem se stal farářem v Přerově, kde jsme čtvrtým rokem. V Přerově jsme očekávali ještě dva naše syny, jejichž uvedení na svět se žel nezdařilo: Theodora a Prokopa. K Jeremiášovi tedy až po čase konečně přibyl Martínek (2 roky).

Jsem vášnivý čtenář, miluji ale také přírodu (z toho důvodu jsem byl dva roky vegetarián). Svě povolání (a vůbec život Kristova učedníka) se snažím brát smrtelně vážně – což občas druhým leze trochu na nervy. Jako farář kladu důraz na to, aby omilostněný hříšník vrůstal stále více do Krista a byl našemu Spasiteli stále podobnější. Boží milost nás musí vest k poslušnosti a oddanosti Bohu, k posvěcenému životu v Duchu svatém. V této souvislosti došlo u mě v nedávné době ještě k jednomu přelomu: Bůh mě vedl k tomu, abych byl pokřtěn v Duchu svatém. Takže od té chvíle se (aniž bych po tom kdy toužil) považuji za charismatického křesťana (který ale v žádném případě netouží likvidovat církevní tradici, která je nosná a podporuje šíření evangelia). Miluji modlitbu (čas oddělený jen pro vztah s Bohem), ale cítím se skvěle také mezi lidmi, ve společnosti (jsem spíše extrovert). A velmi rád se směju, což vyrovnává mé občasné cholericke sklony.

Když vojáci Ježíše ukřižovali, vzali jeho šaty a rozdělili je na čtyři díly, každému vojákovi díl; zbýval ještě spodní šat. Ten byl beze švů, od shora vcelku utkaný.

Řekli mezi sebou: "Netrhejme jej, ale lo-sujme, cí bude!" To proto, aby se naplnilo Písmo: 'Rozdělili si mé šaty a o oděv můj metali los.' To tedy vojáci provedli.

(Jan 19,23-24)

Milí bratři, milé sestry, rád bych Vás pozval k zamyšlení nad jedním detailem z Ježíšových posledních pozemských okamžiků.

Evangelista Jan nám vypráví o tom, jak si vojáci rozdělili Ježíšovy šaty pod jeho křížem. To se dovídáme ze všech evangelií. Ale podle Jana Ježíši zbýval ještě jeden šat. A ten nás nyní bude zajímat. Je to „chitón“, oděv, který nosil izraelský velekněz. Ježíš je tedy na kříži představen jako velekněz. Velekněz, který obětuje sebe sama za všechny lid.

Je to spodní, vnitřní šat, což znamená, že na první pohled tento šat nebyl vidět. Stejně tak se může na Ježíšovo ukřižování člověk dívat: zvenčí, anebo zevnitř. Zůstat na povrchu, anebo prohlédnout do hloubky toto tajemství víry. Nám bylo z milosti Boží dáno hledět na Kristův kříž zevnitř a do hloubky. Vidět v něm velekněze nové smlouvy mezi Bohem a člově-

kem. *To je ten velekněz, jakého jsme potřebovali: svatý, nevinný, neposkvrněný, oddělený od hříšníků a vyvýšený nad nebesa, který nemusí jako dřívější velekněží denně přinášet oběti napřed za vlastní hříchy a pak teprve za hříchy lidu. Ježíš to učinil jednou provždy, když obětoval sebe sama. (Žd 7,26n)*

Na rozdíl od vojáků, i od mnohých našich současníků, kteří dosah této velikonoční události zatím do hloubky neprožili, my v ukřižovaném Ježíši poznáváme jedinečného prostředníka mezi svatým Bohem a hříšným člověkem – je to právě ten velekněz, kterého jsme potřebovali. Za to bychom neměli nikdy přestat Bohu děkovat a chválit jej. Ale také by nás měla přímo spalovat touha přivést k takovému prohlédnutí (k víře v Ježíše—Velekněze) ty, kteří prozatím hledí na jeho kříž a nevidí nic, nevidí v něm svou spásu.

Onen spodní šat byl z jednoho kusu látky. Vojáci jej proto neroztrhali, ale lo-sovali o něj. V tom můžeme vnitřním zrakem vidět jednotu církve, hlubokou jednotu všech křesťanů, kteří v Kristově oběti přijali nový život. V Kristu jsme jedno. A žádná vnější, světská moc (zde v podobě vojáků), žádné zlo tuto jednotu nemůže roztrhat na kusy. A proto je velmi smutné, když tento oděv, Kristovu církev trháme na kusy my sami – třeba hádkami a spory ve sborech, neochotou odpustit bratru či sestře, pomluvami a naschvály kolikrát i mezi presbytery. Pamatujme na to právě v postním období – jsme z jednoho kusu!

Amen.

Petr Kulík

O Velkej Noci a postním čase

Kristus trpěl, byl ukřižován, umřel a vstal z mrtvých. Tak to vyznáváme v Apoštolském vyznání víry. A připomínáme si o velikonočích. Na obyčejje i smysl Velikonoc jsme se ptali. tetičky Kateřiny Jurenové...

O postním čase...

Keď došiel ten postní čas, už sme do kosteľa chodievaly po smutku oblečené. Nic pestrého na sebe, žutince sa už neopasovali, enem v bífem, aj šátky takové smutnejšie. To sa dodržovalo. Bylo období veselého času a potom došlo období takového vážnejšieho, kdy sa člověk věcej zamýšlá aj nad týma osobnima věcma. To už ceťý ráz teho... Aj ty kostelní pěsničky bývaly takové, věc odevzdání sa, věc k temu utrpení Pána Ježíša. Aj doma sme zpívali. Děda můj, to byli veliký písmák, oni denodenně zpívali. Né lem v pústě, po ceťý rok. A před každým jídlem sa modlívali. A říkávali: Každé ftáča oslavuje Boha, každé zvíra oslavuje Boha. Čím ráno staneš, už ti to švitorí a už to vzdává Bohu chválu. Oni mali takovou víru v sebě ze všeckého. „A ty nikdy neprestávaj věřit, až aj vyrosteš“, tak ňa dicky napomínávali a modlívali sa se mnú...

O Velkej noci a kostele...

Už ked bylo potom k Velkej noci, to sme sa těšili až súneco bude a povyzlékame sa, nastrójíme sa do veselého, do strakatého. A bylo děvčát jak kvítá. Tedi sme stávali v kostele, ešče byla kamenná zem. Ozíbało, ked sme klečali. To sa klekávalo... To už byla potom paráda, ked sa uděľala tá dlážka. A byly ešče ty klekátká. To bylo tež dobré, že keď už byla v lavicách modlitba, že sme klečávali na tem. Aj jak sú ty kytice, to sa prv nedávalo. Obrus, ked byť prostrený, na to sa nesměo dat nic enem Bibla. Do kosteľa sa nosily voničky. Každý si z domu donesét kytičku fiaľék, ze tri kropáčky... A privoňávať. To bylo vůně - plný kosteľ. To tam tak pěkně zaváňalo.

Do kosteľa sem chodiťa hrozně ráda, aj sem ráda zpívala z tých kancionátových pěsniček. A keď hrály varhany, to bylo pre mňa takové sváteční. Ale pěkně je všecko. My ked sme chodili do združená, tak Jan Adamů umět hrát na mandolínu, a to sme zpívali kolikrát pri tej mandolíně pěsničky. Ale většinu teda pri harmoniu. Rádi sme zpívali na ty svátky, to sme dicky štyrhlasně nacvičili. To sme sa na to těšivali.

Na Velký pátek co pamatujem, dicky byly bohoslužby s Večerú Páně a ani sa neděľalo. Aj nešpor byť, v pátek aj v neděľu aj v ponděľí. A ludé si uděľali čas aj v ten pátek. A práce mali. Na poli, aj pri dobytku. Do kosteľa sa chodiťo o devíti hodinách, takže sa skoro poklúžalo, aby sa vypravilo do kosteľa.

O pohanských zvykoch...

Velice ňa prekvapilo, ked kedisi děti z Javorníka na Horňáckých slavnostách uděľali tú smrtku a povídám: kde to nabrali, tu v Javorníku jak živ nebyťo takých zvyků. Nezpomínám si ani, že by o tem nekdo vykládať. Na Velký pátek, to si pamatujem jako děcko, sa ludé chodili do potoka umývat. Mali takú víru, že tá voda je posvěcená krví Páně, nebo já nevím jak.

Ale byť to takový zvyk, chodili sme tam šeci. To nás tu bývalo, plný potok. A já největší strach sem dicky maľa, keď bosky sem museľa do toho potoka utékat. že bysme tam už jako větší chodili, si nepamatujem. No, potom už byť potok regulovaný, tak už nebyť tak posväcený... (smích)

A keď byla Veliká noc, mladí chodili po šlaháčkách. Tadi sa říkało, že aby tú lenost zimní vyhnať, a nová čerstvosť sa dostała do života. No, byla to stejné húpotina. Nic jiného. (smích) „Ale přeběhni po známých a dojdi brzo, abys ešče do kosteľa došél!“ To sa prikazovalo. Né, že sa chodiťo po šlaháčkách celý deň. Žádné takové! A kde byly maťe děti, kmotříčka nosiľa odpoledňa po nešpori šlaháčku svojím křtěncem. Ale slobodní, ty byli doma. Nebo potom už išli ven, tak jak za humna sa chodiľało, to byť takový obyčej. Ale dopoledňa po tej šlaháčce a tým to končilo. Skoro ráno keď stať, mohét isť obudit bár kerú děvčicu. Ale teda o devíti aby už byť v kostele.

O smyslu Velikonoc...

Že sa Pán Ježíš oběťoval aj pre mňa. Je to oběť na kříži za všech... Dobrovolné obětování... Pre nás nepochopitelné, že to mohło byt, ale stało sa. A Bůh to tak chcel. Pre nás je důležité to, co Bůh po nás chce. Já keď sem chodiľa jako maľa na Velký pátek do kosteľa, a včil pán farár to vykládali, já sem věčně tam plakała. To si zpomínám. Že sem si predstaviľa, jak Pán Ježíš visí a tam sa mu vysmívajú, jak On trpí a včil ty suze roníš... „Bože můj, Bože můj, proč jsi mňa opustil?“ dyť to bylo tak hrozná. To sem prožívala už jako děcko. Že to je hrozná oběť. Jak keby ňa nedobrovolně kdosi biť aniž bysem neco uděľała, kdosi by na mňa hledět trebárs z tých rodičů a já sem voľała „proč ně nepomožeš?“ Tak ně to pripadało, jako děcku už. To sa nedá až potom. To je v tebě. Keď ti to má kdosi ešče druhý vysvětlovat nebo čuješ ty písničky velikopáteční, tak buď sa ťa to dotkne nebo nedotkne... Ale Bůh chcel vysvobození pro lidi, aby nežili v hříchu, aby sa obrátili k Bohu. Aby věřili, že ten hřích první už odpustil, do kerého sa člověk uvězět svojú neposlušností. Že toto odčinuje Pán Ježíš, že vzať šecy ty hříchy naše na sebja. A byla to dobrovolná oběť. „Já učiním tú smůvu novú“ Takže to byla tá nová smůva místo toho prikázání, keré bysme byli mali plnit, šecy ty, co byly vydané tenkrát temu národu Izraelskému. A oni to nemohli taktěž plnit kolejkrát. Ani unést... Člověk není bez hříchu. Já též sem nebyľa... Ale poznáš, že takým způsobem nemože člověk žít. A jedině tak, keď sáhne k temu Písmu a čeť si to znovu a znovu, docházáš na jedny věci a na druhé věci. A né to tak zlehka brat jak si to člověk lehkomyšlně představuje. Enemže je důležité opravdu nepúšťat to k vodě. Ale tak jak sa děcko vzděľává v tej škole, tak aj ten člověk až do svých šedin aby sa hledět učít. Učít a žít.

O vzkříšení...

Keby nebyťo oběti Božího Syna, tak to zatracení je pro nás najisto. Ale „Jím živi jsme, hýbeme sa a trváme“. Keby nebyťo Božího Syna, aby tú oběť vzať, tak by nebyťo vzkříšení, nebyť by život věčný. Keď umíráš, ty odcházáš, ale Pán Bůh je s tebú. A ty ideš k Němu. A že bysme Kristovo vzkříšení nemali brat dosľova? To bysme nesměli potom ani Pána Boha brat vážně... Aj to by byla pre nás pohádka...

Jak silnou moc má modlitba

Roku 1722 se na pozemku zámožného hraběte Zinzendorfa shromáždila skupina několika stovek mladých lidí. Pět let poté se jim ukázal Bůh a všichni se začali modlit. Jejich modlitby měly mnoho zajímavých a kreativních podob, ale byly to modlitby. Modlili se 24/7. Modlitby je přivedly ke soucitu s chudými a s těmi, kteří nikdy nesyšeli o Ježíši. Jejich modlitební setkání trvalo celých 125 let - byla to nejdelší modlitební chvíle v dějinách lidstva.

Bůh se rozhodl, že zopakuje to, co způsobil před téměř třemi sty let mezi Moravskými bratry. Modlitební chvíle 24/7 opět začala... (z knihy Krvavý měsíc na obzoru)

V srpnu loňského roku jsem v tom největším horku seděla v kulturáku na Vsetíně a jako dobrovolnice registrovala všechny účinkující, kteří přijeli na křesťanský hudební Worship festival UNITED. Mezery, které mezi registrováním vznikaly, jsem krátila četbou knihy, kterou jsem si koupila u prodejního stánku - kniha byla pro dobrovolníky ve slevě, tak proč si ji nepořídit, že? Krvavý měsíc na obzoru, příběh modliteb 24/7, jsem přečetla jedním dechem. Co číslo 24/7 znamená, jsem věděla - 24 hodin a 7 dní v týdnu. Taky jsem už dřív slyšela, že v některých městech v SR i ČR probíhají jednou za čas takové modlitby a to v místnostech k tomu zvláště určených. Císt ale celý příběh tohoto hnutí bylo víc než vzrušující - Pán Bůh si tam povolával úplně obyčejné lidi z různých koutů světa. Velice mě také zaujala historie tohoto hnutí, která sahá až k Moravským bratřím. To nejcennější na této knize však je, že vám připomene a mně tehdy připomněla, jak silnou moc má modlitba.

Povzbuzená touto knihou jsem začala na modlitbách ještě víc prosit za naši mládež - scházelo se nás tehdy asi 5 a byla to jedna velká nuda. Se svým modlitebním úsilím jsem se svěřila Petře Jurenové, které se už delší čas také za mládež modlila. Přidala se i Magdička a modlily jsme se.

Naší mládeži jsem navrhla vytvořit v bývalém Hurtově obývacíku modlitební místnost - která bude podněcovat k modlitbám všeho druhu a všemi různými způsoby. Mládežníky myšlenka nadchla, probudila se v nich kreativita a vznikla krásná modlitební místnost - na zemi pohodlné matrace, polštáře, svíčky a kříž. Okolo něj hřeby, aby nikdo přítomný nezapomněl, za jakou cenu jsme vykoupeni. Po stěnách byly velké papíry, kde mohl každý psát, co měl na srdci - díky, chvály, verše z Bible... také mapa Javorníka s důležitými body, za které jsme se přimlouvali, stejně tak mapa ČR.

Nástěnka, kde se špendlily lístečky s prosbou o přímluvy - za rodinu, přátele, za náš sbor, za nového kazatele..., malířský stojan s papíry, aby mohl být Bůh oslaven skrze naše malířské umění, kytara, CD přehrávač, kamínky se jmény našich blízkých...

Ještě 14 dní se nic nedělo, ale pak se Bůh začínal postupně dotýkat srdcí našich mládežníků, modlitební místnost se o sobotních mládežích naplnila novými lidmi a my jsme s holkama věděly, že Pán Bůh vyslyšel naše modlitby. Mládež se rozrostla do velkých rozměrů skrze modlitbu. Než jsme modlitební místnost uzavřeli, podařilo se nám s mládeží uskutečnit modlitební řetěz na 24 hodin, do kterého se zapojili i další lidé z našeho i jiných sborů. Hodina, kterou jsem si rezervovala v místnosti byla tak krátká... kdo by to byl řekl, že? A tak až bude zase otevřená modlitební místnost, nebojte se hodinu nebo i víc zarezervovat pro sebe, uniknout z každodenních starostí, které často nad našimi modlitbami vítězí, a přijďte.

Jeruzaléme, na tvých zdech jsem ustanovil strážné, kteří celý den a celou noc nikdy nezřichnou. Vy, kdo Hospodina upomínáte, nedopřávejte si pokoje, a ani jemu pokoj nedejte, dokud neobnoví Jeruzalém a dokud nezpůsobí, aby byl slavný na zemi. (Izaiáš 62: 1,6-7)

Bětko Šimšová

Zapojila jsem se do modlitebního řetězce, který pořádala javornická mládež ve dnech 2.-3. 12.2012. Ráno jsem si přečetla verš ze Zacharjáše 14.17: „Jestliže některá z čeledí země nebude putovat do Jeruzaléma a klanět se Králi, Hospodinu zástupů, nedostaví se jim déšť.“ Toto slovo jsem měla na mysli celý den. Večer, když na mne přišla řada v modlitebním řetězci, jsem s bázni prosila Boha za déšť. Již delší dobu nepršelo, ani meteorologická předpověď déšť neohlašovala. Bylo to velké překvapení, když ještě tentýž večer začalo pršet, a pršelo a pršelo ...
Hospodin je dobrý, jeho milosrdenství je věčné.

Magda Kománková st.

Modlitby otců

Už 3 měsíce se v modlitebně ve Velké schází skupinka mužů ke společným modlitbám, nazvaným Modlitby otců, ale mohly by se klidně jmenovat třeba Modlitby mužů. Nejde jen o čtení modliteb v příjemné a neformální atmosféře malé skupiny, ale také o společné přemýšlení o nějakém textu z Bible, sdílení myšlenek, názorů, problémů... Srdečně jsou zváni všichni, kdo by chtěli zkusit něco jiného..... Váháte...? Nevíte...?

Ale když to nezkusíte, tak nebudete vědět jaké to je !

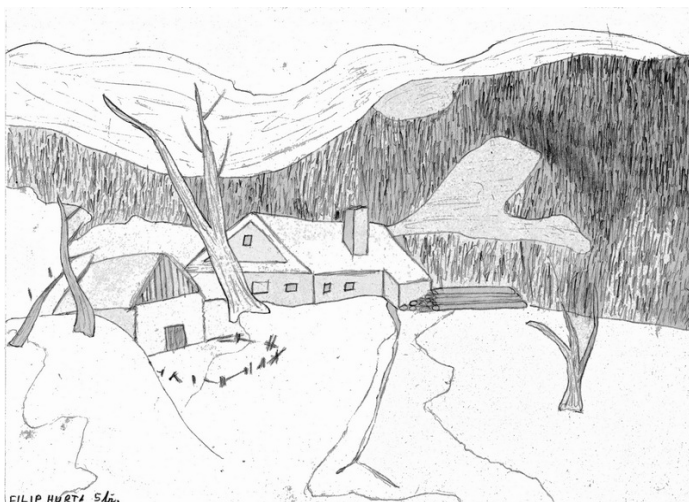
Tož to zkuste - můžete každou neděli od 20 hodin v modlitebně ve Velké. Luděk Mikáč

Zpráva o duchovním životě a stavu javornického sboru za období služby kazatele Josefa Hurty v letech 1997 - 2011

Do javornického sboru, kde lidé čtou knihy psané švabachem a kde se výběr saláru ohlašuje obecním rozhlasem, jsem nastoupil v srpnu 1997 a převzal sbor po tříleté administraci farářem Jiřím Řehákem. Bylo to v době, kdy si sbor ještě nesl trauma z nedávných sporů mezi údajnou charismatickou skupinou a diakonem Jiřím Novákem, který nakonec po třech letech služby ve sboru rezignoval. V době mého nástupu vnímala většina sboru konflikt jako ukončený, neboť byl jen osobní, uměle vyvolaný a zveličený. Členové sboru s údajnou charismatickou orientací nevykazovali žádné odstředivé tendence a jako nový kazatel jsem se za ně plně postavil. Většina z těchto bratří a sester patří nyní k nejzodpovědnějším členům, na nichž stojí veškerá dobrovolnická služba ve sboru. Ze zmiňované skupiny pouze jedna rodina přestoupila do Apoštolské církve.

Jednou z hlavních zásad, kterou jsem v Javorníku uplatňoval, bylo přesvědčení, že sbor musí být závislý na Kristu a nikoliv na faráři. Proto jsem se od počátku snažil nesuplovat sborový život vlastní aktivitou. Jestliže jsem zpočátku vedl pěvecký sbor, pak jakmile to bylo trochu možné, předal jsem tuto službu dalším, aby fungovala nezávisle na faráři. Totéž se stalo s letními tábory nebo s dorostem. Od počátku jsem tímto způsobem připravoval sbor na svůj případný odchod. Sbor se alespoň částečně stal místem pro uplatnění lidí s různými obdarováními.

Některé tradiční prvky si sbor ponechal, jiné transformoval a nové do svého repertoáru přibral. Především jsme vždy usilovali zachovat vzácnou tradici zpěvu starých bratrských písní z Elsnerova kancionálu. Tato rarita se v Javorníku nikdy nestala anachronismem. Jde o tradici živou a nosnou. Členové sboru jsou velmi muzikální, mnozí jsou aktivní hudebníci. Obsáhlý ritus pohřební včetně pobožností zvaných „zpívání“ je v dnešní sekularizované společnosti, tolik chudé na rituály, rovněž něčím

FILIP HURTA 5.1.2011

velmi vzácným a užitečným. Po celou dobu mého působení v Javorníku jsme zachovali tradiční podobu konfirmace jakožto krojované sborové slavnosti, včetně konfirmační zkoušky, která jí předchází, vedené formou otázek a odpovědí.

Sbor bez větších problémů přijal rozšíření liturgických forem večeře Páně a zcela běžnou se stala masová účast dětí, které při této svátosti přijímají požehnání.

zimní krajina- Filip Hurta, 5. třída

Mezi transformované tradice patří dětská vánoční slavnost, která v původní podobě byla štědrovečerními bohoslužbami. Ty jsme zachovali na štědrý večer a dětskou vánoční slavnost jsme nově pojali jako vánoční divadelní hry dětí. Tuto slavnost jsme z praktických důvodů konali podobně jako v jiných sborech na čtvrtou neděli adventní. Pro divadlo jsme hledali vhodné prostory. Když sál obecního úřadu byl příliš malý, začali jsme každoročně stavět v kostele divadelní pódium. Na tomto improvizovaném pódiu se pak odbyvalo pravidelně nejen divadlo, ale i koncerty či taneční vystoupení mládežnického Tensingu. Pokud je mi známo, nezaznamenali jsme žádné významné negativní reakce, spíše naopak.

Tensing je jednou z mnoha nových aktivit javornického sboru. Dalšími jsou různé volnočasové aktivity pro mládež při sboru: modelářský kroužek, Kroužek ochránců Božího stvoření, Ping-pong, či v poslední době hudební skupina „Invisible?“. Všechny tyto aktivity stojí na dobrovolnické práci členů sboru.

Učitelé nedělní školy vždy pracovali samostatně. V prvních letech mého působení a pak v závěru jsme se scházeli k přípravkám.

Vždy jednou za měsíc jsme slavili rodinné bohoslužby. Zpočátku se dařilo do těchto bohoslužeb zapojovat učitele NŠ, ale později se aktivní účasti chápala spíše mládež, Tensing nebo dorost. Rodinné bohoslužby byly velmi různorodé a občas měly s mým přispěním poněkud multimediální až estrádní ráz. To se možná jevilo jako atraktivní, ovšem z dlouhodobého hlediska to nebylo mnoho efektivní.

Sbor působí misijně i navenek pořádáním křesťanských táborů pro celý region. Tábory s kapacitou omezenou na šedesát dětí a dvacet vedoucích využívají v současnosti především děti mimo javornický sbor.

Tyto a mnohé další akce sbor koná s minimálním podílem farářské práce.

Mnoho vděčnosti cítuji za to, že jsme mohli uspořádat s mládeží, s dorostem i s konfirmandy několik evangelizačních kurzů a víkendových pobytů. Tyto akce byly pro mládež velmi důležitým formativním prvkem. V tradičním sboru, jakým Javorník je, i mládež ví, že evangelium se traduje – předává jako štafeta – a proto se o své nástupce starají sami. Mládež, která byla ještě nedávno dorostem, se nyní sama stará o dorost, z něhož bude brzy mládež.

Převážně v první polovině mého působení na sboru jsme se scházeli s třicátníky, a také ženy měly svá modlitební setkávání.

Javorníku dlouhým mnoho pastýřských návštěv v rodinách. Na druhou stranu si mnozí zvykli řešit své starosti na faře. Vyplynulo to z mého pojetí pastorače, která nespočívá v narozeninových návštěvách, nýbrž spíše v duchovním poradenství. Návštěvy jsem vždy pokládal spíše za diakonickou službu, která přísluší jiným.

Javorníci také velmi ohleduplně nesli moji mnohou slabost při četných záchvatech migrény, kdy jsem nebyl schopen dostát všem svým pracovním povinnostem. I tato skutečnost ovšem sbor pozitivně aktivizovala.

Kazatelská stanice na Suchově prošla během mé služby několika změnami. Začínali jsme ve staré hornácké chalupě, po jejím prodeji jsme našli prostory na Obecním úřadě a nakonec jsme slavili bohoslužby v krásné ekumenické obecní kapli. Já osobně jsem se ale cítil nejlépe v původním prostředí útulné domácí světnice.

Během popisovaného období se také začaly pořádat pravidelné letní koncerty vážné hudby nebo lednové ekumenické bohoslužby. V adventu zůstala zachována tradice rorátů – ekumenických adventních pobožností.

Z důvodu rozvíjejících se aktivit ve sboru přišli kdysi někteří členové s návrhem postavit nový sborový dům. Byla vypracována i studie arch. Kouřilem (leží ve farním archivu). Sborovou anketou od záměru upuštěno. Z dalších stavebních činností ve sboru zmíním: sanace a výmalba kostela, vybudování parkoviště, vybudování klubovny a archivu, sanace sborového domu a výměna oken na faře. V r. 2003 sbor uspořádal oslavy ke 220. výročí postavení javornického tolerančního kostela s bohatým doprovodným programem.

Služby sboru, které jsem si ponechal zcela ve své kompetenci, ponevadž patřily k mým hobby: vytvoření a webmastering sborového internetového portálu, tvorba a vydávání sborového časopisu Javornický evangelík (vychází čtyřikrát ročně v nákladu 300 ks), výroba novoročních biblických obrázkových hesel, a také jsem pravidelně vydával sbírku svých kázání.

Sbor opouštím po čtrnácti letech služby ve chvíli, kdy jsme se s mojí ženou radovali z mnohého ovoce, které z Boží milosti směje vidět a za něž jsme vděční. Uvnitř sboru je ohromný potenciál těch, kteří touží sloužit Bohu. Přicházejí také noví lidé. Jsou zde ovšem i bratři a sestry, kteří by potřebovali aktivnější přístup ze strany faráře. Unava a vědomí hranic mých možností mě vedly k rozhodnutí uvolnit místo kazatelů s novými přístupy, důrazy a obdarováními. Na Javorník budeme vzpomínat vždy s láskou. Bůh žehnej Javorníku.

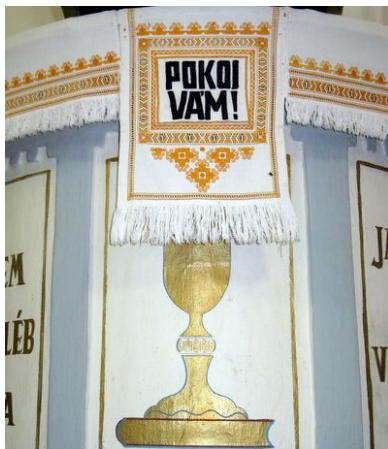
Josef Hurta,

ve Stříteži nad Bečvou 30. srpna 2011

Co se dělo ve sboru....

Bude tomu už pomalu rok, co jsme se rozloučili s dlouholetým farářem našeho sboru Pepíkem Hurtou a celé staršovstvo si kladlo hodně otázek, jak to bude dál. Předně byl před námi těžký úkol, zabezpečit řádný chod sboru, zvláště pak pravidelné nedělní bohoslužby. Za poslední roky jsme to nijak zvlášť nemuseli řešit a brali jsme to všichni jako samozřejmost, že neděli co neděli nám bratr farář Hurta podá srozumitelný výklad Slova Božího. Ale teď před námi stál úkol, kdo bude každou neděli stát na kazatelně. Jsem rád, že dnes mohu, myslím spolu s vámi, s vděčností vyjádřit velký dík Bohu, že vždycky se někdo našel, kdo by nám zvěstoval v neděli evangelium a naše kazatelna nezůstala prázdná. Za toto období jsme mohli poznat spoustu kazatelů i kazatelek a to nejen studovaných farářů, ale i laiků, kteří nám přijeli zvěstovat evangelium. Možná si to všichni neuvědomujeme, ale máme velkou možnost poznávat nové lidi, kteří by se mezi nás mnohdy nedostali i různé formy výkladu Písma. Za to jsem velmi vděčný Pánu Bohu, že se stará o tento náš sbor, ale i všem, kteří domlouvají kazatele, nebo se ujmou kázání čteného.

Martin Soviš

Každý měsíc zveme aspoň jednoho hosta. V lednu tím "plánovaným" hostem byla farářka sboru ČCE v Jasenné **Radmila Včelná**. Myslím, že nebudu mluvit jen za sebe, když řeknu, že její návštěva byla velkým povzbuzením a občerstvením. Radku znám jako ráznou ženu, ale s obdivem jsem sledovala, jak to „umí“ s naším Ondrou. Radka kromě práce ve svém sboru zvládá pomáhat v Hospicu Citadela a studovat sociální práci. A našla si čas i na nás...

Dalším milým hostem nad rámec našich plánů byl farář sboru ČCE v Přerově Petr Kulík. O to milejším, že má zájem stát se farářem našim.

Světlana Greplová

Když jsem se někdy na podzim na schůzi staršovstva dověděla, že br. **farář Kulík** by měl zájem stát se kazatelem našeho sboru, zajásala sem radostí a určitě ne sama. Vždyť kolik dopisů už jsme rozeslali po sborech naší církve, jestli by někdo do Javorníka nechtěl. Vždy se vrátily dopisy sice děkonné, ale pro nás nijak nadějně.

O to větší radost jsme měli, když se br. Kulík ozval sám!

Samozřejmě jsem hned sednula k internetu a byla zvědavá: Kdo to je? Kolik mu je? Jak vypadá jeho žena? Kolik má dětí? Jaké aktivity rozvíjí ve sboru?... a také jsem přečetla několik jeho kázání.

Takže - ANO, byla jsem značně kladně ovlivněna už dávno před tím, než dorazil do Javorníka, protože jeho postoje i práce, kterou v Přerově dělá, jsou mi velmi sympatické.

15. ledna se nám všem velmi mile a energicky představil při nedělních bohoslužbách i odpoledním setkání se staršovstvem a zástupci mládeže. Br. farář Kulík na mne působil tak, že na svůj věk je to moudrý a rozhodný muž. Věřím, že pro Javorník byl vybrán tím nejlepším Pánem, že pro nás všechny bude jeho příchod velkým přínosem a požehnáním a snad všichni se už teď těšíme na spolupráci s ním.

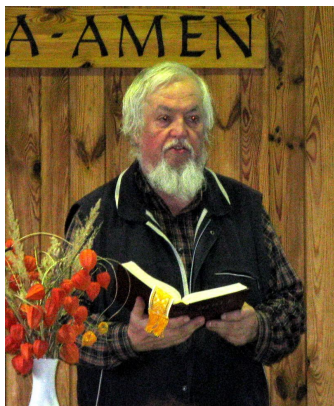
Jiřina Majtánová

Rekonstrukce fary úspěšně pokračuje. V horním patře byly vybourány některé přčky a tím se změnilo celkové rozložení místností. Celé patro je kvalitně zatepleno, je vyměněna elektroinstalace. Pokračují obklady sádkartonem. Hotové jsou též odpady a vodo- vod, kromě sklepa. Rekonstrukce topení bude dokončena v příštích dnech. V průběhu prací vyvstala nutnost některých dílčích změn, celkově však práce probíhají podle původních záměrů. Zúčastněné firmy pracují kvalitně a odpovědně.

Bylo by žádoucí provést také některé nutné opravy i v přízemí a ve sklepě, ale rozsah prací bude záležet na celkových finančních prostředcích, které se podaří získat. V současné době je podána žádost o půjčku a dar z Jeronýmovy jednoty a dále pak o dotaci na Krajském úřadu Jihomoravského kraje.

Luděk Mikáč + Jarek Hrbáč

Jak se žije krajanům ve východní Evropě...

V sobotu 25. února jsme měli možnost slyšet v modlitebně ve Velké n.V. bratra faráře Brodského, který nám vyprávěl o životě křesťanských sborů na Ukrajině, v Chorvatsku, Rumunsku, Srbsku a Polsku. Přináší radost – a dle možností i pomoc tam, kde je jí nejvíce potřeba. Sám si dal jméno – potulný kazatel. Přejeme mu, ať mu jeho toulavé boty ještě dlouho vydrží, aby přinášel radost všude tam, kde se pomalu ze srdce lidí radost vytrácí.

I nám bych moc přála, abychom z každé ptačí písničky a z každého malého kvítku na mezi uměli poznat velkou Boží lásku k nám – a uměli se z ní radovat.
Kateřina Pavlincová

Vyprávění bylo zajímavé i poučné. Velice si vážím a obdivuji ty lidi, kteří museli odejít ze své země, ale i přes všechny ty útrapy, které prožívali, si svoji víru zachovali a nevzdali se jí. A předávali ji z generace na generaci...

Jako my v Javorníku jsme i při bohoslužbách v první postní neděli 26.2. mohli být povzbuzeni slovem Božím, které nám zaznělo z úst tohoto našeho milého a vzácného hosta, tak ať on ještě dlouho může povzbuzovat i všechny naše spolubratry v Kristu nám vzdálené stovky kilometrů. A pro nás všechny ať platí, že: „.....nepatříme k těm kdo odpadají a zahynou, nýbrž k těm, kdo věří a dosáhnou života.“ (Žid. 10,39)
Marta Jagošová

2x z Ukrajiny:

Chcete vědět o krajanech víc ? - zkuste tady: www.e-cirkev.cz a vlevo je odkaz „České sbory v zahraničí“, nebo www.banat.cz

Mládež

Od poloviny loňského roku se mládež schází v počtu průměrně na 13 - 15 lidí. Nejedná se jen o mládež z ČCE, chodí mezi nás také děcka z AC, CASD. Programy si mládež dělá sama, občas přijde na mládež a program doplní br. farář Blažek. Většinou se scházíme v klubovně na faře, na podzim jsme se scházeli v modlitební místnosti, kterou si mládež sama vytvořila. Sborový dům využíváme na promítání filmu nebo akce, při kterých nám klubovna nestačí - čajovny atd. Kromě programu, společných chval a modliteb máme rádi zábavu - vede u nás hra Activities :)

Na podzim od 27. - 30. října jsme byli na sjezdu mládeže AC v Havířově.

Ve spolupráci s kapelou Invisible? jejíž členové chodí do mládeže jsme připravili např. večer chval a letní koncert na hřišti. Mládež se účastnila také letního dětského tábora a většina z nás křesťanského hudebního festivalu Campfest v Nízkých Tatrách.

Na podzim jsme také přijali pozvání do Veselí n Mor. do mládeže CASD a zpětně jsme jim pozvání oplatili u nás v Javorníku.

2. - 4. března jsme se zúčastnili akce Zeměřes v Rajnochovicích - eku-
menická akce pro mládež.

20-22.4.2012 se plánujeme účastnit seniorátních dnů pro mládež v Uher-
ském Hradišti.

Scházíme se každou sobotu v 18:00 h. v klubovně na faře a srdečně mezi sebe zveme všechny mládežníky.

Dorost

Do dorostu chodí průměrně 15 členů, část z nich tvoří několik mládežníků, kteří připravují pro dorostáky program. Do dorostu chodí i děti, které jinak do sboru nedocházejí, snažíme se proto programy dělat jednoduše a dětem přiblížit evangelium zábavným způsobem. Rádi zpíváme, občas sledujeme i dobrý film, jednoduché díly Exitu 316 - materiály pro mládež, pořádáme čajovny, čokoládovny nebo sportovní dorosty. Na pořádání těchto dorostů se snažíme zapojit všichni a zveme za námi své spolužáky a kamarády. Občas napíšeme klukům Hurtoým do Stříteže dopis a pak nadšeně vyhlížíme odpověď. Velmi důležitou složkou jsou také společné modlitební chvíle, kde se učíme mluvit s Pánem Bohem a pak také hry - mafiáni, hledání domečku apod.

Scházíme se každý pátek v 18:00 v klubovně na faře a zveme mezi sebe všechny děti a dorostáky, kteří se v pátek večer nudí. Záleží také na vás rodičích a prarodičích, zda své děti podpoříte a do dorostu je pošlete.

CO NÁS ČEKÁ...

Zveme vás na **výroční sborové shromáždění** 11.3.2012 při pravidelných bohoslužbách

Zveme vás také na všechny **postní a velikonoční bohoslužby**, jejich přehled najdete na **zadní straně** tohoto čísla

---

V postním období nás také skupina Invisible? zve na koncert. Nelekejte se názvu ani hlasité hudby. Jak je znám, i tak nás budou zvat k ztišení a obrácení...

17.3.2012. v 18.00 hod
obecní úřad Javorník,
vstupné dobrovolné

Jejich dalším vystoupením bude:

Večer chval s kapelou INVISIBLE?

31.3.2012. v 18:00 v modlitebně CASD ve Veselí nad Mor.

HOST na duben - 15.4. nás navštíví a bude kázat další host z Valašska: br. farář **Josef Hurta** ze Stríteže nad Bečvou - řada z vás ho už zná ☺

Zveme i na **seniorátní dny pro mládež**—20-22.4.2012 v Uherském Hradišti.

SBĚR PAPÍRU

Skupina INVISIBLE? si potřebuje vydělat na aparaturu a tak sbírá starý papír. Chcete jim pomoci? Můžete přivést papír v pátek od 15 hod na faru nebo zavolat na tel. 734 532 366.

Sbírka pro Etiopii - *Stavíme lidi na nohy*

Vzpomínáte? V listopadu 2009 jsme na besedě s Ing. Evou Grollovou slyšeli a viděli o práci Diakonie v Etiopii, evangelické církvi Mekane Jezus, o Africe, její chudobě, jejích problémech i možnostech pomoci. Už tehdy mnohé z nás zaujal projekt, který neposkytuje jen „humanitární pomoc“, ale učí zejména vdovy se i do budoucna o sebe postarat. Už tehdy mnozí chtěli „na ty kozy“ také svojí troškou přispět. Teď je tedy k tomu příležitost.

Nesbíráme milodary, učíme lidi se o sebe postarat. Podpora umožňuje ženám začít drobně hospodařit. Jen 5000 Kč stačí, aby měla rodina (vdova s dětmi) trvale z čeho žít.

**Na tuto celocírkevní sbírku můžete přispět po celou dobu postního období do označených kra-
biček v kostele nebo posílat na náš účet
1444717349/0800, var. symbol: 9191.**

Diakonie
Českobratrské církve evangelické
**Středisko humanitární
a rozvojové pomoci**

V průvodním dopisu k této sbírce čteme inspirativní výzvu: *Právě v postní době myslíme na lidi, co jsou na tom hůř. Jako evangelíci se trochu ušklibáme nad postem jako odříkáním. Ale třeba když si v postní době jednou za týden **odpustím oběd** a věnuji to na Etiopii, přibývá půstu nová dimenze. No a když to v postní době zopakují šestkrát, sejde se už slušná suma.*

Jeden z různých životních příběhů:

Belynesh žila společně se synem a snachou. Syn zemřel před dvěma lety na AIDS, rok nato i snacha. Babička zůstala se dvěma vnoučaty sama. Bez možnosti obživy. Díky projektu podporovanému Diakonií ČCE se naučila na trhu prodávat kukuřici, zeleninu a brambory. Z českého daru nakoupila zboží do začátku.

Nyní už nechodí jenom na trh – z vydělaných peněz si postavila vedle svého domu vlastní stánek. „Chtěla bych být ještě dlouho živa a při silách, říká, „ne kvůli sobě, ale kvůli vnoučatům. Dělam to kvůli dětem, aby vystudovaly a našly si slušnou práci.“

Více se dočtete tady: <http://hrp.diakonie.cz/akce/stavime-lidi-na-nohy/>

Přehled shromáždění ve velikonočním období

1. postní neděle 26.2.	10:00	bohoslužby P. Brodský
2. postní neděle 4.3.	10:00	rodinné bohoslužby S. Greplová
3. postní neděle 11.3	10:00	bohoslužby M. Blažek
4. postní neděle 18.3.	10:00	bohoslužby, M. Černeková, Myjava
5. postní neděle 25.3.	10:00	bohosl. L.Kouřil, Uh. Hradiště
	16:30	zkouška konfirmandů
Květná neděle 1.4.	10:00	konfirmace, M. Blažek
Zelený čtvrtek 5.4.	18:30	pašije M. Blažek
Velký Pátek 6.4.	10:00	bohosl. s VP Ivan Ryšavý, Kroměříž
Hod Boží Velikonoční 8.4.	10:00	bohoslužby s VP S. Greplová
pondělí velikonoční 9.4.	10:00	bohoslužby M. Blažek,

Na Hod Boží velikonoční se koná sbírka
na Hlavní dar lásky JJ
Sbírka darů Jeronýmovy jednoty bude vyhlášena v květnu

Změna telefonu na administrátora sboru: 515 531 727